

Đi Thăm Công Viên Guell, Barcelona

Ngọc Hạnh

Rời thánh đường SAGRADA FAMILIA, nhà thờ lớn Barcelona do kiến trúc sư Antoni Gaudi xây cất, bác tài xế đưa chúng tôi đi xem một thắng cảnh thành phố được Unesco công nhận là di sản thế giới. Bác cũng chẳng cho biết tên thắng cảnh là gì. Trời trong gió mát, khí hậu, cảnh vật phố phường an bình sáng sủa, người đi đường y phục tươi mát vui mắt. Tôi nghĩ nếu chúng tôi chỉ xem các phố cả buổi như thế cũng vui miễn có mặt bên cạnh khoảng 16 giờ. Du thuyền sẽ rời Barcelona lúc 17 giờ, hành lý chúng tôi mang theo sẵn sàng trong cốp xe. Xe chạy qua các con đường trải nhựa sạch sẽ, qua các phố lầu, cao ốc kang trang và dừng xe nơi con đường tuy nhỏ nhưng 2 bên phố xá buôn bán sầm uất, đông người qua lại. Các cửa hàng nơi đây bán thức ăn, nước giải khát, tiệm bánh, tiệm kem, quà lưu niệm, tranh ảnh. Vía hè khách đi lại từng đoàn, từng nhóm nhộn nhịp, gồm nhiều chủng tộc, nhiều lứa tuổi khác nhau, Âu, Á, Phi... Có cụ già, có người trẻ, nam, nữ... Bác tài cho chúng tôi xuống xe, hẹn gặp lại trong khoảng 90 phút. Nếu chúng tôi trở về điểm hẹn sớm có thể thăm viếng thêm vài nơi nữa, nếu muộn bác sẽ đưa thẳng ra bến cảng.

Từ bên đường kia nhìn vào khu công viên thấy lâu đài lớn, rực rỡ, nhiều màu hiện ra dưới bầu trời xanh trong. Một cột tháp cao khảm các màu xanh trắng... vượt lên khỏi nóc lâu đài. Các chị em trầm trồ, chụp ảnh bấm lia chia. Ngoài ra còn những ngôi nhà tường nâu nhưng cửa sổ và nóc trang trí màu sắc kiểu cổ. Thiên hạ đứng ngoài vòng rào và cổng ra vào chờ mua vé vào thăm lâu đài đông lắm. Chúng tôi nghĩ nếu sắp hàng chẳng biết bao giờ mới đến lượt mình mua được vé. Đứng bên ngoài nhìn qua khoảng sân rộng thấy những vòi nước phun cao, những bậc thang xinh đẹp nơi 2 cầu thang dẫn lên tầng trên lâu đài tráng lệ. Bên ngoài các bức tường khảm với những mảnh sứ màu

rực rỡ. Con rồng nhiều màu thật to, con rắn uốn khúc trên tường, bằng vật liệu chi không rõ. Thiên hạ ở sân và cầu thang đông đúc hứa hẹn điều mới lạ bên trong lâu đài nhưng tiếc là chúng tôi không có thì giờ sắp hàng chờ đợi để thăm viếng.

Bức tường bên ngoài lâu đài được khảm khéo léo bằng những mảnh gốm sứ to bé màu sắc hài hòa, uốn lượn kiểu cách. Những con rồng, con rắn, hoa văn khảm trên tường cũng là những công trình nghệ thuật hiếm có chỉ thấy ở Barcelona. Có thể nói đó là tác phẩm, một công trình sáng tạo của các nghệ nhân thời xưa.

Không có thì giờ vào thăm bên trong lâu đài, chi Di đề nghị đi thăm công viên bên cạnh, không mất tiền mua vé. Công viên nằm trên đồi cao qua khỏi viện bảo tàng Antoni Gaudi chút xíu. Ai muốn vào viếng viện bảo tàng Gaudi cũng xếp hàng mua vé nhưng không nhiều người như ở lâu đài. Nhìn lên đồi thấy người qua lại khá đông. Một số trên đồi, một số đi nơi con đường sạch sẽ nhiều bóng dâm dưới chân đồi phía bên kia lối đi. Đường lên dốc có nhiều bậc thang và hàng rào sắt thấp, kiểu cổ có thể dùng làm tay vịn dọc dài theo con đường. Biết công viên rất rộng nếu tôi chờ ở cổng nằm dưới chân đồi không biết bao giờ các bạn mới trở lại nên tôi cũng đi lên đồi với các chị em nhưng ngán, sợ đôi chân làm reo bất tử. Cô bạn trẻ đi thật thoải mái nhanh nhẹn, lên các bậc thang dễ dàng, thư thái như đi nơi đất bằng. Khu vực này mát mẻ lắm, lối đi trải nhựa. Con đường lên đồi cũng uốn lượn cong cong. Càng đi càng thấy vui và lạ mắt về cách bài trí, từ cây cột, ghế ngồi... đặc biệt lạ mắt không giống những ghế bình thường. Những hàng cột gắn những miếng đá to góc cạnh chìa ra ngoài, nhưng bức tường hình vòng cung đặc biệt, không giống ai. Cây cảnh trồng thứ tự, trình bày đẹp mắt có lẽ họ vẫn giữ theo thiết kế ông Gaudi từ ngày xưa cách đây cả thế kỷ. Cây cảnh nhiều hơn cỏ hoa. Đứng trên công viên thấy nhà lầu, cao ốc bên dưới, cái gần cái xa san sát nhau rất đẹp. Có người bảo là thấy phong cảnh toàn thành phố. Tôi không chắc lắm. Tài liệu cho biết kiến trúc sư Gaudi chọn nơi có thể nhìn xuống xuống thành phố đẹp nhất để xây công viên. Nơi này dù đông người nhưng không ồn ào, yên lặng thanh tịnh, mát mẻ như một vùng riêng biệt xa trần gian, càng xem càng thấy thích. Nắng nhẹ xuyên kẽ lá cành cây, gió mát rì rào, có tiếng chim hót, có bướm có hoa, có tiếng nước chảy...

Chi Di nhắc chúng tôi tới giờ trở về điểm hẹn để còn đi thăm nơi khác.

Theo tài liệu Bách Khoa cho biết khu công viên Guell nơi có lâu đài trước kia dự tính xây khu nhà cho giới thượng lưu quý tộc cư ngụ nhưng dự án không thành. Ông Gaudi chỉ mới xây được biệt thự rồi ngừng nhưng công viên vẫn tiến hành theo dự án. Chuyện này đúng hay sai xin tôi không có cách chi kiểm chứng xin quý độc giả chỉ xem như chuyện giải trí thôi. Kiến trúc sư Antoni Gaudi có 4 công trình xây cất được Di Sản Thế Giới Unesco công nhận trong đó có thánh đường Sagrada Familia và công viên Guell.

Nhà Thờ ở Old Town

Rời công viên bác tài cho chúng đi qua các con đường lớn, bé ra đến vùng ngoại ô gần bờ biển, xe dừng lại nơi bãi đậu rộng rãi cho mọi người xuống. Nơi đây đã có nhiều xe đậu trước chúng tôi. Từ bãi đậu chúng tôi thấy biển xanh và muôn ngàn lượn sóng xô đuổi nhau vào bờ, hải âu bay lên đáp xuống tìm mồi. Mọi người đi bộ theo con đường dốc lót những miếng đá hình vuông dài như tấm gạch thẻ dẫn đến nhà thờ. Đường hai chiều rộng rãi, vỉa hè cũng rộng nhưng thấy toàn người đi bộ. Dọc hai bên đường về phía bờ biển có các kiến trúc như pháo đài cổ hay công sở, một bên là vườn cây to như công viên có hàng rào đá thấp, ngăn vườn cây cảnh và con đường.

Chị Phượng và Nga đi độ 1/3 đường mỗi chân quay trở lại lên công viên tìm nơi ngồi nghỉ chân. Tôi đi gần đến nhà thờ thấy vài chục trẻ em chơi đùa khoảng sân bên dưới con đường với cô giáo còn trẻ, có lẽ là vườn trẻ nhà thờ. Trên đồi cạnh bờ biển, thánh đường cao hơn mọi kiến trúc khác, trang nghiêm chắc chắn như thách thức thời gian và gió mưa bão tố. Trong khi các chị em khác bước đều tiến về phía nhà thờ, tôi quay trở lại, leo lên các bậc thang đá đến vườn cây ngồi chung với chị Phượng, chị Nga nhìn ngắm trời đất cây cỏ và thường thức gió từ biển đưa vào, mát ơi là mát. Nhìn xuống phía dưới đường thấy xe chạy qua lại, bãi đậu xe, và phố phường chỉ chít xa gần rất đẹp. Vườn cây phần lớn cây to cho nhiều bóng mát. Bểng gỗ, bểng đá đặt rải rác đó

đây. Vài con chim nhỏ xinh xinh bay từ cành nọ sang kia khi nghe tiếng động. Chị em chúng tôi vừa ngắm cảnh vừa chuyện trò chờ chị em viếng thăm nhà thờ trở ra. Các chị cũng chẳng vào bên trong thánh đường, chỉ chụp mấy tấm ảnh kỷ niệm sau khi nhìn biển xanh nghe sóng vỗ vào ghềnh đá...

Viện Bảo Tàng Nghệ Thuật

Lên xe bác tài lại cho xe chạy lòng vòng đưa mọi người lên đồi cao, nơi cảnh vật hoa cỏ tươi tốt và nhộn nhịp đông người. Nơi đây một kiến trúc to rộng, tráng lệ và cổ kính giống như lâu đài thời cổ. Cây cảnh chung quanh xanh tươi, thảm cỏ xanh mượt mà. Bác tài xé cho chúng tôi thăm viếng viện Bảo Tàng Nghệ Thuật Quốc gia. Xe đậu dưới chân đồi cùng với những xe khác. Mọi người leo lên khoảng hơn chục bậc thang thật rộng bằng đá hoa cương đến viện.

Một số chị em ở lại ngồi gần bên bồn cỏ xem hoa ngắm cảnh và chuyện trò. Gió trên đồi nhẹ nhưng rất mát. Chị Phượng, cô Lan và tôi lên đồi. Sân trước viện bảo tàng rộng lắm. Nơi đây có các quầy bán bưu thiếp, tranh ảnh, quà kỷ niệm, báo và các gian hàng bán thức ăn, nước giải khát rất đông khách. Từ sân viện nhìn xa xa phía dưới thấy nhà, phố, cây... phong cảnh đẹp thật. Vào bên trong khác với dáng dấp cổ kính bên ngoài, rất sáng sủa, tối tân, mái vòm cao rộng, màu sắc, tranh ảnh trình bày theo lối mới trông đẹp và vui mắt. Đèn trần ấm áp nhà tỏa ánh sáng khắp nơi, bàn ghế cũng sang trọng và xinh đẹp.

Viện có nhà hàng ăn uống, phòng đọc sách, và chứa hàng ngàn tác phẩm nghệ thuật từ thế kỷ thứ 10 đến thế kỷ 20. Tranh, ảnh, họa phẩm, các bài thơ, văn, các tác phẩm điêu khắc của các nghệ sĩ tên tuổi trong và ngoài nước. Có họa phẩm của danh họa Picasso, tài liệu kiến trúc của kiến trúc sư Antoni Gaudi... Có tác phẩm khắc trên gỗ quý, trên đá cách đây cả trăm năm. Viện còn sưu tập các đồng tiền cổ xa xưa từ nhiều thế kỷ trước. Viện bảo tàng cũng là nơi triển lãm tranh ảnh, hòa nhạc, hay trình diễn văn nghệ. Từ trung tâm thành phố khách có thể đến viện bảo tàng bằng xe hơi, xe bus, xe điện hay xe metro chạy dưới lòng đất xong đi bộ thêm quãng ngắn.

Được biết từ 1934 Viện có tên là Bảo Tàng Nghệ Thuật Catalunya cho đến 1990 đổi tên thành Viện Bảo Tàng Nghệ Thuật Quốc Gia sau vài lần tân trang mở rộng thêm diện tích. Viện Bảo Tàng Quốc Gia là một trong các bảo tàng lớn Tây ban Nha, điểm nóng du lịch của khách phương xa.

Sau khi chụp ảnh kỷ niệm mọi người đến điểm hẹn, bác tài đưa chúng tôi đi chừng 15 phút thấy tàu lớn nhỏ ló nhô dưới bến cảng. Xe chạy thêm 5, 10 phút nữa đến bến tàu Carnival Vista. Nơi làm thủ tục lên tàu (check in) là ngôi nhà to và rộng rãi. Thiên hạ đang sắp hàng rồng rắn chờ đến lượt mình. Chúng tôi được lên tàu sớm, không phải chờ đợi lâu nhờ mọi người đã in trước phiếu lên tàu (Sea Pass).

Tàu chở 3956 hành khách, 1450 thủy thủ đoàn, xây năm 2014, hạ thủy ngày 1/5/2016 nên còn mới và rất sạch sẽ. Tuy nhiên không thể nào đẹp bằng tàu Allure of the Seas hay Oasis của hãng Royal Caribbean. Họ xây, sắp xếp thế nào phòng đầy đủ tiện nghi, ngăn tủ, bàn viết, phòng tắm rộng rãi. Lầu 10 nơi hồ bơi người lớn có (projection TV?) màn ảnh thật to như trong rạp hát chiếu phim trên đất liền, có chiếu movie, tin tức... Tàu rời bến cảng Barcelona trù phú thật êm lúc 17 giờ, rẽ sóng ra khơi hướng về phố cảng Marseille, miền Nam nước Pháp..

Ngọc Hạnh

Ghi chú: tài liệu hình ảnh từ internet